

Brüsszel, 2022. június 25.
(OR. fr, en)

10677/22

**Intézményközi referenciaszám:
2021/0201(COD)**

**CLIMA 320
ENV 667
AGRI 289
FORETS 53
ONU 91
CODEC 1010**

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a Tanács
Előző dok. sz.:	10330/1/22 REV 1
Biz. dok. sz.:	10857/21 - COM (2021) 554 final
Tárgy:	„Irány az 55%!” intézkedéscsomag Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2018/841 rendeletnek a hatály, a megfelelési szabályok egyszerűsítése, a 2030-ra vonatkozó tagállami célértékek meghatározása, továbbá a földhasználati, erdőgazdálkodási és mezőgazdasági ágazat klímasemlegességének 2035-ig történő közös megvalósítására irányuló kötelezettségvállalás tekintetében, valamint az (EU) 2018/1999 rendeletnek az ellenőrzés, a jelentéstétel, az előrehaladásra vonatkozó nyomon követés és a felülvizsgálat javítása tekintetében történő módosításáról – Általános megközelítés

I. BEVEZETÉS

1. 2021. július 14-én a Bizottság az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag részeként benyújtotta az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (EU) 2018/841 rendeletnek a hatály, a megfelelési szabályok egyszerűsítése, a 2030-ra vonatkozó tagállami célértékek meghatározása, továbbá a földhasználati, erdőgazdálkodási és mezőgazdasági ágazat klímasemlegességének 2035-ig történő közös megvalósítására irányuló kötelezettségvállalás tekintetében, valamint az (EU) 2018/1999 rendeletnek az ellenőrzés, a jelentéstétel, az előrehaladásra vonatkozó nyomon követés és a felülvizsgálat javítása tekintetében történő módosításáról szóló rendeletre irányuló javaslatot¹.
2. A bizottsági javaslat fő célja, hogy a földhasználati, földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási (LULUCF) ágazat erőteljesebben hozzájáruljon az EU 2030-ra vonatkozó fokozott általános éghajlatvédelmi törekvéséhez, mégpedig azáltal, hogy 2030-ra a LULUCF-ágazat nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésének uniós szintű célértékét 310 millió tonna CO₂-egyenértékben határozza meg, amelyet a tagállamok között kötelező nemzeti célértékek formájában osztanak fel.
3. Az Európai Parlamentben a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság (ENVI) a felelős bizottság. Előadónak Ville Niinistö (Zöldek/ALE, FI) jelölték ki. Az egyes konkrét rendelkezéseket illetően megosztott hatáskörrel rendelkező társbizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság (AGRI) előadójaként Norbert Lins (EPP, DE) került kinevezésre. Az ENVI bizottság 2022. május 16-án fogadta el a javaslatra vonatkozó jelentését. A Parlament 2022. június 8-án fogadta el a javaslatra vonatkozó álláspontját.
4. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2021. december 8-án nyilvánított véleményt. A Régiók Bizottsága a 2022. április 27–29-i ülésén nyilvánított véleményt.

¹ 10857/21 + ADD 1–4.

5. A Környezetvédelmi Tanács a 2021. december 20-i² és a 2022. március 17-i³ ülésén irányadó vitát tartott az „Irány az 55%!” csomagban foglalt, a hatáskörébe tartozó öt javaslatról, köztük a LULUCF-javaslatról.
6. Az Állandó Képviselők Bizottsága (Coreper) 2022. május 13-án az elnökség feljegyzése⁴ alapján megvitatta a javaslatot, hogy iránymutatást nyújtson a további munkához.
7. Munkacsoporti szinten a francia elnökség a környezetvédelmi munkacsoport nyolc ülésén folytatta a javaslat vizsgálatát. A munkacsoport a legutóbbi, 2022. június 3-i ülésén megvizsgálta az elnökségi kompromisszumos szöveg harmadik módosított változatát⁵.
8. A Coreper 2022. június 15-én megvizsgálta az elnökségi kompromisszumos szöveget, majd 2022. június 22-én megvizsgált egy újabb, korlátozott módosításokat tartalmazó kompromisszumos javaslatot⁶ annak érdekében, hogy előkészítse a javaslatról a Tanács (Környezetvédelem) 2022. június 28-i ülésén folytatandó megbeszélést.
9. A Coreper által 2022. június 22-én vizsgált szövegváltozatnak megfelelő legutóbbi elnökségi kompromisszumos szöveg e feljegyzés mellékletében található.

² 14585/21.

³ 6668/2/22 REV 2.

⁴ 8733/22.

⁵ 7985/3/22 REV 3.

⁶ 9906/22 és 10330/1/22 REV 1.

II. AZ ELNÖKSÉGI KOMPROMISSZUMOS SZÖVEG FŐ ELEMEI

10. A Bizottság javaslatához képest az elnökség a kompromisszumos szövegében azon átfogó uniós célérték változatlanul hagyását javasolja, amely szerint a LULUCF-ágazatban 2030-ban a nettó elnyelés 310 millió tonna szén-dioxid-egyenérték legyen. Ezt a célértéket a delegációk széles körben támogatták. Ami a nemzeti célértékeket illeti, a kompromisszumos szöveg a célértékek Bizottság által javasolt elosztását is megtartja. Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni számos delegációnak a LULUCF-ágazatban eredendően meglévő, az egymást követő évek közötti változékonysággal, továbbá a célértékek kiszámíthatóságával kapcsolatos aggályait, az elnökség mindazonáltal jelentős változtatásokat javasol a megfelelési folyamattal kapcsolatban azzal a céllal, hogy segítse a tagállamokat saját célértékeiknek az ambíciószintjük megtartása mellett történő elérésében. A kompromisszumos javaslat a következő fontosabb kérdésekre vonatkozik:

a) A célkitűzések és a lineáris pálya ismertetése (4. cikk, (5) és (6)

preambulumbekezdés), technikai korrekció (4. és 14. cikk, (13a) és (13b)

preambulumbekezdés)

- A kompromisszumos szöveg a 2026–2030-as időszakra a kibocsátások és a nettó elnyelések tekintetében egy ötéves költségvetés meghatározását javasolja, amely a 2026-tól 2029-ig terjedő évek vonatkozásában felváltaná a kötelező éves célértékeket, ugyanakkor fenntartaná a nemzeti célértékek 2030-ra való elérésének kötelezettségét. Az elnökség valójában úgy véli, hogy a 2030-ra vonatkozó célértéknek a 2026–2030-as időszak végére minden egyes tagállam szintjén történő elérése elengedhetetlen annak biztosításához, hogy együttesen teljesüljön a –310 millió tonnás célérték (amely a 2030-ra kitűzött nemzeti célértékek összege). Az elnökség javasolja továbbá a nemzeti célértékek relatív értelemben való kifejezését azok kiszámíthatóságának és átláthatóságának növelése érdekében, hogy ily módon ne legyen többé szükség technikai korrekció alkalmazására a tagállami célértékek ellenőrzésekor.

- Az elnökség fenntartja, hogy a Bizottság javaslatának megfelelően a 2026–2030-as időszakra vonatkozó teljesítési pályát a 2021-re, 2022-re és 2023-ra vonatkozó adatok alapján kell meghatározni, mivel úgy véli, hogy ez a javaslat olyan egyensúlyi pontot képez, amely összhangot teremt a kiszámíthatóság és a legfrissebb adatok használata között.

b) A célértékek kezelése (13c. cikk)

A célértékek kezelésének a Bizottság által javasolt, a 13c. cikkben meghatározott mechanizmusát számos delegáció kritikával illette. A különböző lehetőségekről folytatott megbeszéléseket követően az elnökség a kompromisszumos javaslatában fenntartotta a 13c. cikk törlését a 2026–2030-as időszakra vonatkozóan, a közös kötelezettségvállalási rendelet 9. cikkének újbóli bevezetése nélkül, megjegyezve, hogy e lehetőség révén megmarad a LULUCF-célértékek jogilag kötelező jellege.

c) Általános rugalmassági mechanizmusok (12. cikk (3) bekezdés)

Az elnökségi kompromisszumos szöveg fenntartja, hogy – a Bizottság javaslatának megfelelően – megszűnne az a lehetőség, hogy a LULUCF-krediteket a két megfelelési időszak (2021–2025 és 2026–2030) között át lehessen vinni. Az elnökség valójában úgy véli, hogy e rendelkezés megszüntetése nélkülözhetetlen garanciát jelent a környezeti integritás számára, mivel el kell kerülni a LULUCF-kreditek második időszak végi felhalmozódását, ez ugyanis veszélyeztetné a –310 millió tonnás célérték elérését.

d) Az éghajlati hatásokhoz és a szerves talajok arányához kapcsolódó további rugalmassági mechanizmus (13b. cikk, (6) bekezdés, valamint (12a) preambulumbekkezdés)

Több delegáció azzal kapcsolatos aggályaira reagálva, hogy kontrollálhatatlan jelenségek miatt nehézséget jelent a célértékek elérése, az elnökség javasolja egy, az éghajlati hatásokhoz és a szerves talajokhoz kapcsolódó további rugalmassági mechanizmus – objektív és mérhető kritériumok és mutatók alapján történő – létrehozását. Ezenkívül e rugalmassági mechanizmus igénybevételéhez az érintett tagállamoknak jól meghatározott módszertant követve bizonyítékokat kell benyújtaniuk a Bizottságnak.

- e) A rugalmassági mechanizmusnak a földhasználat kapcsán való igénybevételére vonatkozó feltételek (13b. cikk, VII. melléklet)
- A 2021–2025-ös időszakra vonatkozó nettó elnyelési többlet arányának 20%-ról 40%-ra való növelése, amit a Bizottság figyelembe vehet annak értékelésekor, hogy az Unió elérte-e a 2030-ra kitűzött célértékét;
 - A rugalmassági mechanizmus automatikus aktiválása egyértelmű, előre meghatározott kritériumok alapján;
 - A 13b. cikk (4) bekezdésében előírt azon korlátozás megszüntetése, amely abból áll, hogy a kompenzáció csak a tagállami célértékhez képest kibocsátásként elszámolt elnyelésekre vonatkozhat;
 - A 13b. cikk igénybevétele tekintetében a 12. cikk (2) bekezdésében és a közös kötelezettségvállalási rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében előírt rugalmassági mechanizmusok előzetes kimerítéséhez kapcsolódó feltételek megszüntetése.

A –310 millió tonnás uniós célérték elérésének biztosítása céljából az elnökség továbbá javasolja, hogy a rugalmassági mechanizmus VII. mellékletben meghatározott maximális mennyisége továbbra is két egyenlő részre legyen elosztva.

- f) A természetes bolygatás beszámítása (10. cikk, 13b. cikk, (9) preambulumbekkezdés)

Javasoljuk a 10. cikk visszaállítását a 2026–2030-as időszakra (amelyet a Bizottság a javaslatában törölt). E cikk valamely tagállam által történő alkalmazása esetén azonban ez a tagállam nem veheti majd igénybe a 13b. cikk (5) bekezdésében előírt, a természetes bolygatásért járó kompenzációt.

e) A 2030 utáni keret (17. cikk, (9a) preambulumbekzdés)

A delegációk nagy többsége úgy vélte, hogy a rendelet e módosításának keretében még korai a 2030 utánra szóló célkitzések bevezetése és az AFOLU-pillér (mezőgazdaság, erdőgazdálkodás és egyéb földhasználat) létrehozása. Az elnökség ezért azt javasolja, hogy ezeket a kérdéseket a 17. cikkben előírt felülvizsgálatba helyezték át. Annak értékelésekor, hogy az AFOLU-ágazatban együttesen elérhető-e 2035-re az Unióban a klímasemlegességi célkitzés, a Bizottságnak figyelembe kell vennie az erdők korszerkezetének hatásait is, beleértve a területmegszállás, valamint a háborús és háború utáni viszonyok hatásait is.

f) Nyomon követés és bejelentés (III. melléklet)

Figyelembe véve a számos delegáció által megfogalmazott kritikát, az elnökség a kompromisszumos javaslatában több rugalmasságot biztosít a nyomonkövetési és bejelentési követelmények tekintetében, különösen azáltal, hogy 2026-tól választhatóvá teszi a 3. szintű módszertan alkalmazását, valamint a nyomon követendő földterületek jegyzékét.

g) Bioenergia szén-dioxid-leválasztással és -tárolással ((10a) preambulumbekzdés)

Tekintettel arra, hogy a klímasemlegesség 2050-ig történő elérése szempontjából fontos a fenntartható szén-dioxid-elnyelési megoldások kidolgozása, az elnökség azt javasolja, hogy erre a kérdésre egy új preambulumbekzdés hivatkozzon, megemlítve az olyan technológiai megoldások szerepét, mint a szén-dioxid-leválasztással és -tárolással járó bioenergia.

III. AKTUÁLIS HELYZET

11. A Coreper 2022. június 22-i ülésén folytatott megbeszélések során a delegációk nagy többsége támogatta a legutóbbi elnökségi kompromisszumos szöveget. Néhány delegáció fenntartással élt a szöveg egyes pontjaival kapcsolatban.
12. Az eddig folytatott megbeszélések alapján az elnökség úgy véli, hogy a legutóbbi kompromisszumos szövege egyensúlyt teremt a delegációk eltérő álláspontjai között. Az elnökség úgy véli, hogy ez a kompromisszumos csomag lehetővé teszi a tagállamok számára a célkitűzéseik 2030-ig történő megvalósítását elősegítő kellő rugalmasság biztosításának az összeegyeztetését a rendelet környezeti integritásának megőrzésével.

IV. KONKLÚZIÓ

13. A fentiek fényében felkérjük a Tanácsot (Környezetvédelem), hogy hagyja jóvá az e feljegyzés mellékletében foglalt szöveget általános megközelítés kialakítása céljából, amely a rendes jogalkotási eljárás keretében az Európai Parlamenttel a bizottsági javaslatról folytatandó jövőbeli tárgyalások alapját képezi majd.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az (EU) 2018/841 rendeletnek a hatály, a megfelelési szabályok egyszerűsítése és a 2030-ra vonatkozó tagállami célértékek meghatározása tekintetében, valamint az (EU) 2018/1999 rendeletnek az ellenőrzés, a jelentéstétel, az előrehaladásra vonatkozó nyomon követés és a felülvizsgálat javítása tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁷,
tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁸,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

⁷ HL C [...], [...], [...] o.

⁸ HL C [...], [...], [...] o.

- (1) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodás 2016 novemberében lépett hatályba (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás). A megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon.
- (2) Az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kihívások kezelése, valamint a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérése a Bizottság által 2019. december 11-én elfogadott, „Az európai zöld megállapodás” című közlemény⁹ középpontjában áll. A Covid19-világjárvány által az uniós polgárok egészségére és gazdasági jóllétére gyakorolt rendkívül súlyos hatások fényében az európai zöld megállapodás a korábnál is szükségesebbé és értékesebbé vált.
- (3) Az Unió az UNFCCC Titkárságához 2020. december 17-én benyújtott aktualizált, nemzetileg meghatározott kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásban¹⁰ kötelezettséget vállalt arra, hogy az 1990-es szinthez képest 2030-ig legalább 55 %-kal csökkenti az Unió gazdasága egészének nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátását.

⁹ COM(2019) 640 final.

¹⁰ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

- (4) Az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹¹ az Unió jogszabályban rögzítette a gazdaság egészére kiterjedő, 2050-re megvalósítandó klímasemlegességi célkitűzést. Az említett rendelet megállapít egy kötelező, az uniós nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra (tehát az elnyelések levonása utáni kibocsátásra) vonatkozó kötelezettségvállalást is, amely szerint azt az 1990-es szinthez képest 2030-ig legalább 55 %-kal kell csökkenteni. E cél eléréséhez a gazdaság valamennyi ágazatának hozzá kell járulnia, így a földhasználat, földhasználat-változtatás és erdőgazdálkodás ágazatának is. A nettó elnyelésnek a 2030-as uniós éghajlat-politikai célértékhez való hozzájárulása 225 millió tonna CO₂-egyenértékre korlátozódik. Az (EU) 2021/1119 rendelettel összefüggésben a Bizottság a vonatkozó nyilatkozatban erősítette meg szándékát arra, hogy javaslatot tesz az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹² felülvizsgálatára azon törekvésnek megfelelően, hogy 2030-ra 300 millió tonna CO₂-egyenérték fölé növeljék a nettó szén-dioxid-eltávolítást a földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási ágazatban.
- (5) A nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-ról legalább 55 %-ra történő csökkentésére irányuló fokozott törekvéshez való hozzájárulás érdekében a 2026–2030-as időszakra minden tagállam esetében kötelező ÜHG-elnyelés-növelési célértékeket kell meghatározni a földhasználat, földhasználat-változtatás és erdőgazdálkodás tekintetében, ami az Unió egészére vonatkozóan 310 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő nettó elnyelést eredményez 2030-ban. A 2030-as nemzeti célértékek megállapításához használt módszertannak figyelembe kell vennie az egyes tagállamok által a 2020-as beadványukban 2016-ra, 2017-re és 2018-ra jelentett átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés, illetve az uniós célérték közötti eltérést, és tükröznie kell a földhasználat, földhasználat-változtatás és erdőgazdálkodás jelenlegi mérséklési teljesítményét és az egyes tagállamoknak a gazdálkodás alatt álló uniós földterületből való részesedését, figyelembe véve az adott tagállam azon képességét, hogy az éghajlat és a biológiai sokféleség szempontjából előnyös területgazdálkodási gyakorlatok vagy földhasználat-változtatások révén javítsa teljesítményét az ágazatban.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználat, a földhasználat-változtatás és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.).

- (6) A nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés fokozására vonatkozó kötelező célértékeket minden tagállam esetében lineáris teljesítési pályán kell meghatározni. A teljesítési pálya 2022-ben kezdődik és az adott tagállam által 2021, 2022 és 2023 során bejelentett átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátás alapján alakul, majd 2030-ban végződik az adott tagállamhoz rögzített célérték alapján. A 2030-ra kitűzött uniós célérték közös elérésének biztosítása érdekében – egyúttal figyelembe véve az ÜHG-kibocsátás és -elnyelés évenkénti változékonyságát a földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási ágazatban – helyénvaló, hogy a 2030-ra vonatkozó nemzeti célértéken felül az egyes tagállamok számára a 2026-tól 2030-ig tartó időszakban teljesítendő összes nettó ÜHG-kibocsátásra és -elnyelésre vonatkozó kötelezettségvállalás (a továbbiakban: 2026–2030-as költségvetés) is meghatározásra kerüljön.
- (7) Az EU 2030-as éghajlatvédelmi törekvésének fokozásáról szóló 2020. szeptember 17-i közlemény¹³ vázolta annak lehetőségét, hogy a mezőgazdaság szén-dioxidtól eltérő üvegházhatásúgáz-kibocsátását a földhasználat, földhasználat-változtatás és erdőgazdálkodás nettó elnyelésével ötvözzék, ily módon létrehozva egy újonnan szabályozott földhasználati ágazatot. E kombináció előmozdíthatja a szárazföldi alapú mérséklési intézkedések közötti szinergiákat, nemzeti és uniós szinten pedig integráltabb szakpolitikai döntéshozatalt és szakpolitikai végrehajtást tehet lehetővé. E célból meg kell erősíteni a tagállamok azon kötelezettségét, hogy integrált mérséklési terveket nyújtsanak be a földhasználati ágazatra vonatkozóan.

¹³ COM(2020) 562 final.

(8) A földhasználati ágazat – amely egyesíti a földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási ágazatot, valamint a szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású gázokat kibocsátó mezőgazdasági ágazatot – jó eséllyel képes 2035-ig gyorsan és költséghatékonyan klímasemlegessé válni, ezt követően pedig ÜHG-elnyelése meghaladhatja az ÜHG-kibocsátását. Az uniós szintű földhasználati ágazati klímasemlegesség 2035-ös elérését célzó közös kötelezettségvállalás rövid távon biztosíthatja a szárazföldi alapú mérséklési fellépés ösztönzéséhez szükséges tervezési biztonságot, mivel az ilyen fellépéseknél hosszú évekig eltarthat a kívánt mérséklési eredmények megjelenése. Emellett az előrejelzések szerint 2050-ben a földhasználati ágazat lesz az üvegházhatású gázok uniós áramlási profiljában a legnagyobb ágazat. Ezért különösen fontos az ágazatot olyan teljesítési pályához kötni, amely 2050-re ténylegesen képes elérni a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Ezért helyénvaló, hogy a Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti első globális értékelést követően legfeljebb hat hónapon belül benyújtson az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egyrészt egy olyan jelentést, amely magában foglalja annak értékelését, hogy szükséges és megvalósítható-e az (EU) 2018/841 rendelet hatályának kiterjesztése a mezőgazdaság szén-dioxidtól eltérő üvegházhatásúgáz-kibocsátására, valamint annak értékelését, hogy szükséges és megvalósítható-e annak a célkitűzésnek az elérésére törekedni, hogy az uniós szintű üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések tekintetében a földhasználati ágazatban 2035-re megvalósuljon a klímasemlegesség; másrészt ezen értékelések alapján azokra az uniós és tagállami intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat, amelyek az említett célkitűzés 2035-re történő közös elérésének lehetővé tételéhez szükségesek.

- (9) Az (EU) 2018/841 rendelet 6., 7. és 8. cikkében foglalt elszámolási szabályok annak meghatározását célozták, hogy a földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás mérséklési teljesítménye milyen mértékben járulhat hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 40 %-os csökkentésének 2030-as uniós céljához, amelyben nem szerepelt a földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás. Az ágazatszabályozási keretének egyszerűsítése érdekében a jelenlegi elszámolási szabályok 2025 után nem alkalmazandók, és a tagállamok nemzeti célértékeknek való megfelelését a bejelentett üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés alapján kell ellenőrizni. Ez biztosítja a módszertani összhangot a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁴ és az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁵, és a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább 55 %-os csökkentésére vonatkozó új cél meghatározását, amelyben a földhasználat, földhasználat-változtatás és erdőgazdálkodás is szerepel. A tagállamok számára azonban továbbra is korlátozott mértékben lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a 2026–2030-as időszakban a természetes bolygatásból eredő kibocsátásokat kizárják a LULUCF-elszámolásaikból.

¹⁴ A 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony széndioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások növelése érdekében történő módosításáról és az (EU) 2015/1814 határozat módosításáról szóló, 2018. március 14-i (EU) 2018/410 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 76., 2018.3.19., 3. o.) módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

- (9a) Az erdőkre vonatkozó referenciaszintek kiszámítása során az (EU) 2018/841 rendeletben figyelembe vették az erdők korszerkezetét. A szabályozási keret egyszerűsítése érdekében a 2026–2030-as időszakban indokolt megszüntetni az erdőkre vonatkozó referenciaszinteknek a megfelelés értékelése céljából történő alkalmazását. Bár az e rendeletben előírt egyes rugalmassági mechanizmusok kezelni fogják az erdők korszerkezetének kérdését, a probléma változatlanul fennáll, mivel bizonyos körülmények között a hatásai idővel növekedhetnek. Ezért az (EU) 2018/841 rendelet felülvizsgálatakor benyújtott jelentés keretében a Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania az erdők korszerkezetének hatásaira, beleértve azokat az eseteket is, amikor ezek a hatások konkrét háborús időszakhoz vagy háború utáni körülményekhez kapcsolódnak. A jelentésben összefoglalni lehetne arra, hogy az (EU) 2018/841 rendeletben milyen különböző egyszerű, tudományosan megalapozott, megbízható és átlátható módokon lehetne figyelembe venni e hatásokat.
- (10) Az üvegházhatásúgáz-elnyelés fokozása érdekében az egyes mezőgazdasági termelőknek vagy erdőgazdálkodóknak közvetlen ösztönzést kell kapniuk arra, hogy több szén-dioxidot tároljanak földjeiken és erdőikben. A karbonszállítási ösztönzők és a szén-dioxid-eltávolítás tanúsításán alapuló új üzleti modelleket egyre inkább alkalmazni kell a 2030-ig tartó időszakban. Ezek az ösztönzők és üzleti modellek elősegítik az éghajlatváltozás mérséklését a biogazdaságban, többek között fenntartható fakitermelésből származó termékek használata révén, a biológiai sokféleséget és a körforgásos gazdaságot előmozdító ökológiai elvek maradéktalan tiszteletben tartása mellett. Ennélfogva a faipari termékek mellett a szén-dioxid-tároló termékek új kategóriáit is be kell vezetni. Az elnyelés fokozása érdekében létrejövő üzleti modellek, mezőgazdasági és területgazdálkodási gyakorlatok hozzájárulnak a vidéki térségek kiegyensúlyozott területfejlesztéséhez és gazdasági növekedéséhez. Emellett új munkahelyekre is lehetőséget teremtenek, és ösztönzőket biztosítanak a releváns képzéshez, átképzéshez és továbbképzéshez.

- (10a) A klímasemlegesség 2050-ig történő megvalósítására, majd a negatív kibocsátások elérésére irányuló cél teljesítése érdekében rendkívül fontos következetesen biztosítani, hogy az üvegházhatásúgáz-elnyelés – az állandóság fenntartása mellett – folyamatosan növekedjen az Unión belül. Valószínű, hogy a szén-dioxid-eltávolítás növelése és az egész Unióra kiterjedő negatív kibocsátás tartós biztosítása érdekében olyan műszaki megoldásokra lesz szükség, mint például a bioenergia szén-dioxid-leválasztással és -tárolással történő kivonása. Ugyanakkor minden olyan jövőbeli szakpolitikai döntéshez azonban, amely szerint az e rendelet szerinti jelentéstételi és elszámolási keretbe be kell építeni a bioenergia szén-dioxid-leválasztással és -tárolással történő kivonásához hasonló műszaki megoldásokkal végzett szén-dioxid-eltávolítást, szükséges előfeltételként a szén-dioxid-eltávolítás fogalmának megalapozott és megbízható meghatározására lenne szükség, amely garanciákat nyújt a környezeti integritás tekintetében. Ezért egy ilyen szabályozási keretnek a szén-dioxid-eltávolítás tanúsításáról szóló jogalkotási aktus révén történő létrehozását követően helyénvaló lesz megvizsgálni az említett beépítést annak érdekében, hogy kiegészüljön a szén-dioxid-tároló termékekre vonatkozó keret, valamint hogy biztosítani lehessen a biomassza-alapú erőművekből és ipari létesítményekből származó biogén CO₂-kibocsátások leválasztásához és tárolásához szükséges hosszú távú ösztönzőket.
- (11) Figyelembe véve az egyes tagállamok földhasználati, földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási ágazatának sajátosságait, valamint azt a tényt, hogy kötelező nemzeti célértékeik elérése érdekében a tagállamoknak fokozniuk kell teljesítményüket, továbbra is számos rugalmassági mechanizmusnak kell a tagállamok rendelkezésére állnia, beleértve a többletekkel való kereskedést és az erdőspecifikus rugalmassági mechanizmusok kiterjesztését, a célok környezeti integritásának tiszteletben tartása mellett.

- (12) 2032-re a természetes (abiotikus és biotikus) bolygatásokkal – például tűz, kártevők, viharok, szélsőséges árvizek és tartós aszályok – kapcsolatos alternatív rendelkezéseknek kell a tagállamok rendelkezésére állniuk a földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási ágazat természetes folyamatok miatti vagy éghajlatváltozásból eredő bizonytalanságainak kezelése érdekében, amennyiben nem alkalmazták e rendelet 10. cikkének (1a) bekezdését, kimerítették a rendelkezésükre álló összes egyéb rugalmassági mechanizmust, megfelelő intézkedéseket hoztak földterületeik e bolygatásokkal szembeni sebezhetőségének csökkentésére, az Unió pedig eléri a földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási ágazatra vonatkozó 2030-as célt.
- (12a) Az alapvetően inkább átmeneti és földrajzilag egy helyre összpontosuló természetes bolygatásokkal szemben az éghajlatváltozás elszórtan jelentkező és hosszú távú hatásainak figyelembevétele érdekében egy további rugalmassági mechanizmust kell létrehozni. E rugalmasságnak lehetővé kell tennie a korábbi gazdálkodási intézkedésekből örökölt hatások figyelembevételét, amelyek néhány tagállamban a gazdálkodás alatt álló földterületeken a szerves talajoknak az uniós átlaghoz képest kivételesen magas arányához kapcsolódnak. Ezt a rugalmasságot a VII. mellékletben szereplő, a 2021–2030-as időszakban fel nem használt összegekből kell biztosítani. A rugalmasság igénybeviteléhez az érintett tagállamoknak be kell nyújtaniuk a Bizottsághoz a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken, valamint objektív, mérhető és összehasonlítható mutatókon alapuló bizonyítékokat; ilyen mutató lehet például az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény értelmében vett, az átlagos éves csapadékmennyiség és az átlagos éves párolgás arányaként meghatározott szárazságindex. A rugalmasságot a benyújtott bizonyítékok fényében, a rugalmasságra rendelkezésre álló 50 millió tonna CO₂-egyenérték összeg és az érintett tagállamok által igényelt teljes összeg aránya alapján kell elosztani a tagállamok között.
- (13) *törölve*
- (13a) A kibocsátások és elnyelések számítási módszertanát tökéletesítő tagállamok esetében be kell vezetni a technikai korrekció koncepcióját. A környezeti integritás tiszteletben tartása érdekében az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzéknek az adott tagállamhoz tartozó adatait a módszertan változása által a 2030-as uniós célérték közös teljesítésének értékelésére gyakorolt hatás semlegesítése érdekében technikai korrekcióval kell kiegészíteni.

- (13b) Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzékek a nyomonkövetési technológia fokozott használatával és az ismeretek bővülésével egyre fejlettebbé fognak válni. Többek között a következők tehetnek szükségessé technikai korrekciót: korszerűsített modellek, a jelentéstételi módszerek változásai, új adatok, illetve a tévedések kijavítása; új széntárolók vagy gázok beillesztése; egyes korábbi adatok újraszámolása, például az erdőnyilvántartások naprakésszé tétele vagy időszakos kiegészítései; a feltevések konkrét adatokkal való felváltása, például az éghajlati változékonyság figyelembevételkor; új elemek, úgymint széndioxid-tároló termékek, illetve természetes bolygatások (például a vonatkozó háttérszintek és ráhagyás) felvétele.
- (14) Az (EU) 2018/841 rendeletnek a 2026–2030-as időszak minden egyes évre vonatkozóan lineáris pálya alapján meghatározott éves üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a tagállamok számára történő meghatározására vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁶ megfelelően kell gyakorolni.
- (15) Tekintettel a 2026–2030-as időszakra vonatkozó nettó üvegházhatásúgáz-elnyelési célértékek tagállamok számára történő meghatározására, a Bizottságnak átfogó felülvizsgálatot kell végeznie az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék adatai 2021., 2022. és 2023. évi adatainak ellenőrzése céljából. E célból 2025-ben kell átfogó felülvizsgálatot végezni, a Bizottság által 2027-ben és 2032-ben az (EU) 2018/1999 rendelet 38. cikkével összhangban elvégzendő átfogó felülvizsgálatokon kívül.
- (15a) Az (EU) 2018/841 rendelet II. mellékletében az egyes tagállamok tekintetében a záródásra meghatározott értékeket összhangba kell hozni az UNFCCC-nek jelentett értékekkel vagy az előreláthatóan aktualizált ilyen értékekkel.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (16) A jelentéstételen alapuló célértékek változása miatt az üvegházhatásúgáz-kibocsátást és - elnyelést nagyobb pontossággal kell megbecsülni. Ezen túlmenően a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós biodiverzitási stratégiáról szóló bizottsági közlemény¹⁷, a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszer megvalósítására irányuló „termelőtől a fogyasztóig” stratégia¹⁸, az uniós erdőstratégia¹⁹, a felülvizsgált (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰, valamint „Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia” című bizottsági közlemény²¹ egyaránt megköveteli a földterületek fokozott figyelemmel kísérését, ezáltal Unió-szerte segítve a természet alapú szén-dioxid-eltávolítások rezilienciájának védelmét és fokozását. Adott esetben az uniós programok – például a Kopernikusz – keretében rendelkezésre álló fejlett technológiák, valamint a közös agrárpolitika keretében gyűjtött digitális adatok felhasználásával korszerűsíteni kell a kibocsátások és elnyelések nyomon követését és jelentését az innovációs zöld és digitális kettős átállás útján.
- (17) A tengeri és édesvízi környezet felhasználásának várható antropogén változásai, például a tengeri energia tervezett kiterjesztése, az akvakultúrás termelés potenciális növekedése és a természetvédelemnek a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia céljainak elérése érdekében történő növelése hatással lesz az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és annak megkötésére. Ezek a kibocsátások és eltávolítások jelenleg nem szerepelnek az UNFCCC szabványos jelentéstételi táblázataiban. A jelentéstételi módszertan elfogadását követően a Bizottság az e rendelet 17. cikkének (2) bekezdése szerinti felülvizsgálat elvégzésekor mérlegelni fogja az előrehaladásról, az elemzés megvalósíthatóságáról és a jelentéstétel tengeri és édesvízi környezetre való kiterjesztésének hatásáról szóló jelentéstételt, az ilyen áramlásokra vonatkozó legújabb tudományos bizonyítékok alapján.

¹⁷ A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe! (COM(2020) 380 final).

¹⁸ COM(2020) 381 final.

¹⁹ *törölve*

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

²¹ COM(2021) 82 final.

(17a) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a 2021–2030-as időszakra vonatkozó uniós üvegházhatásúgáz kibocsátás-csökkentési célkitűzés teljesítése érdekében a tagállamok által az LULUCF-ágazat terén teendő, a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez hozzájáruló kötelezettségvállalásoknak az európai klímarendelet fényében történő kiigazítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(18) Az (EU) 2018/841 és az (EU) 2018/1999 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2018/841 rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

E rendelet szabályokat állapít meg a következők tekintetében:

- a) a földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási ágazatra vonatkozó tagállami kötelezettségvállalások, amelyek hozzájárulnak a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek teljesítéséhez és a 2021–2025-ös időszakra vonatkozó uniós üvegházhatásúgáz kibocsátás-csökkentési célérték eléréséhez;
- b) a földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási ágazathoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés elszámolása, valamint annak ellenőrzése, hogy a tagállamok teljesítik-e az a) pontban említett, 2021–2025-ös időszakra vonatkozó kötelezettségvállalásokat;

- c) a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozó 2030-as uniós célérték a földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási ágazatban;
- d) a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés tagállami célértékei a földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási ágazatban a 2026–2030-as időszak vonatkozásában.”

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Hatály

- (1) E rendelet az I. melléklet A. szakaszában felsorolt üvegházhatású gázoknak az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet²² 26. cikkének (4) bekezdésével összhangban bejelentett, a tagállamok területén a 2021–2025-ös időszakban előforduló, a következő területelszámolási kategóriákba tartozó kibocsátására és elnyelésére alkalmazandó:
- a) erdőterületté átalakított szántóterületként, gyepterületként, vizes élőhelyként, beépített területként vagy egyéb földterületként bejelentett földhasználat (»erdősített terület«);
 - b) szántóterületté, gyepterületté, vizes élőhellyé, beépített területté vagy egyéb földterületté átalakított erdőterületként bejelentett földhasználat (»kiirtott erdőterület«);
 - c) a következők egyikeként bejelentett földhasználat (»gazdálkodás alatt álló szántóterület«):
 - i. szántóterületnek maradó szántóterület;
 - ii. szántóterületté átalakított gyepterület, vizes élőhely, beépített terület vagy egyéb földterület;
 - iii. vizes élőhellyé, beépített területté vagy egyéb földterületté átalakított szántóterület;

²² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

- d) a következők egyikeként bejelentett földhasználat (»gazdálkodás alatt álló gyepterület«):
- i. gyepterületnek maradó gyepterület;
 - ii. gyepterületté átalakított szántóterület, vizes élőhely, beépített terület vagy egyéb földterület;
 - iii. vizes élőhellyé, beépített területté vagy egyéb földterületté átalakított gyepterület;
- e) erdőterületnek maradó erdőterületként bejelentett földhasználat (»gazdálkodás alatt álló erdőterület«);
- f) amennyiben egy tagállam 2020. december 31-ig bejelentette a Bizottságnak azon szándékát, hogy az ilyen földhasználatot a 4. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségvállalásainak hatálya alá vonja, a következők egyikeként bejelentett földhasználat (»gazdálkodás alatt álló vizes élőhely«):
- vizes élőhelynek maradó vizes élőhely;
 - vizes élőhellyé átalakított beépített terület vagy egyéb földterület;
 - beépített területté vagy egyéb földterületté átalakított vizes élőhely.

(2) E rendelet az I. melléklet A. szakaszában felsorolt üvegházhatású gázoknak az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (4) bekezdésével összhangban bejelentett, a tagállamok területén a 2026–2030-as időszakban előforduló, a következő területjelentési kategóriákba és/vagy ágazatokba tartozó kibocsátására és elnyelésére is alkalmazandó:

- a) erdőterület;
- b) szántóterület;
- c) gyepterület;
- d) vizes élőhelyek;
- e) beépített területek;
- f) egyéb földterület;
- g) faipari termékek;

- h) egyéb;
- i) légköri lerakódás;
- j) a nitrogén kimosódása és lefolyása.”

2a. A 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. »természetes bolygatás«: nem emberi beavatkozásra fellépő bármely olyan esemény vagy körülmény, amely a földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási ágazatban jelentős mértékű kibocsátáshoz vezet, és amelynek előfordulását az érintett tagállam nem képes befolyásolni, valamint amelynek a kibocsátásra gyakorolt hatásait a tagállam objektív tényezőkből kifolyólag nem tudja jelentősen csökkenteni, annak bekövetkezését követően sem;”

- b) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„11. »éghajlatváltozás«: az éghajlat megváltozása, amely közvetlenül vagy közvetve olyan emberi tevékenységekkel függ össze, amelyek megváltoztatják a globális légkör összetételét, és amely az összehasonlítható időtartamok során megfigyelt természetes éghajlati változékonyságon túli járulékos változásként jelentkezik.”

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Kötelezettségvállalások és célértékek

- (1) Figyelembe véve a 12., a 13. és a 13a. cikkben előírt rugalmassági mechanizmusokat, valamint a 10. cikk (1) bekezdésének alkalmazását, a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan minden tagállam gondoskodik arról, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás ne haladja meg az üvegházhatásúgáz-elnyelést; a kibocsátások és az elnyelések mennyiségét a tagállam területén a 2. cikk (1) bekezdésében említett valamennyi területelszámolási kategóriában megvalósuló összkibocsátás és összelenyelés összegeként kell ki számítani.

- (2) A nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés 2030-ra vonatkozó uniós célértéke – a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásoknak és -elnyeléseknek a IIa. melléklet D oszlopában meghatározott, 2030-ra vonatkozó tagállami értékei összegeként – 310 millió tonna CO₂-egyenérték, amely az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzékben szereplő 2016., 2017. és 2018. évi, 2020-ban benyújtott adatok átlagán alapul.

Minden tagállam biztosítja, hogy – a 12. és a 13b. cikkben előírt rugalmassági mechanizmusoknak, valamint a 10. cikk (1a) bekezdése alkalmazásának a figyelembevételével – a területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az üvegházhatásúgáz-kibocsátásának és -elnyelésének éves összege – az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék 2016-os, 2017-es és 2018-as évre vonatkozó, 2032-ben benyújtott adatainak átlagához viszonyítva – a 2030-as év tekintetében ne haladja meg az adott tagállam számára a IIa. melléklet C oszlopában meghatározott célértéket.

Ezenkívül minden tagállam biztosítja, hogy – a 12. és a 13b. cikkben előírt rugalmassági mechanizmusoknak, valamint a 10. cikk (1a) bekezdése alkalmazásának a figyelembevételével – az egyrészt a 2026–2030-as időszak egyes éveiben a területükön, valamint a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában fennálló üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés, másrészt az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzékben szereplő 2021., 2022. és 2023. évi, 2032-ben benyújtott adataik átlagértéke közötti különbségek összege ne haladja meg a 2026–2030-as költségvetést, amely meghatározása szerint az adott tagállam tekintetében egyrészt a 2026–2030-as időszak egyes éveire vonatkozó, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó lineáris pálya alapján meghatározott éves üvegházhatásúgáz-kibocsátási és -eltávolítási határértékek, másrészt az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzékben szereplő, 2021-re, 2022-re és 2023-ra vonatkozó, 2025-ben benyújtott adatok átlagértéke közötti különbségek összege. A tagállamok lineáris teljesítési pályája 2022-ben, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzékben szereplő 2021., 2022. és 2023. évi adataik átlagértékén kezdődik, 2030-ra megadott végpontja pedig a IIa. melléklet C oszlopában az adott tagállamra vonatkozóan meghatározott értéknek, illetve az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzékben szereplő 2016., 2017. és 2018. évi adatok átlagértékének az összegeként kiszámított érték. A 2026–2030-as költségvetést az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék 2025-ben benyújtott adatai alapján kell meghatározni, és az e költségvetésnek való megfelelést az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék 2032-ben benyújtott adatai alapján kell értékelni.

- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek a 2026–2029-es időszak minden évére tonna CO₂-egyenértékben kifejezve meghatározzák a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozó lineáris teljesítési pályán alapuló éves értékeket. E nemzeti teljesítési pályáknak a 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-jegyzék tagállamok által jelentett adatainak az átlagán kell alapulniuk.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. E végrehajtási jogi aktusok alkalmazásában a Bizottság elvégzi a 2021., 2022. és 2023. évre vonatkozóan a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (4) bekezdése szerint benyújtott legfrissebb nemzeti jegyzékadatok átfogó felülvizsgálatát.”

4. A 6. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az erdősített területhez és a kiirtott erdőterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést a tagállamok összkibocsátás és összelnyelés formájában számolják el a 2021–2025-ös időszak minden egyes évére.

(2) Az 5. cikk (3) bekezdésétől eltérve és legkésőbb 2025-ig, amennyiben a földhasználatot szántóterületről, gyepterületről, vizes élőhelyről, beépített területről vagy egyéb földterületről erdőterületté alakították át, a tagállam az átalakítás időpontjától számított 30 év elteltével az ilyen területek erdőterületté átalakított földterület besorolását erdőterületnek maradó erdőterület besorolásra változtathatja, amennyiben e változtatás az IPCC-iránymutatások alapján kellően indokolt.”

5. A 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

- „(1) Minden tagállam oly módon számolja el a gazdálkodás alatt álló szántóterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést, hogy a 2021–2025-ös időszakra kiszámított kibocsátás és elnyelés értékéből kivonja a gazdálkodás alatt álló szántóterülethez a 2005–2009 közötti bázisidőszakban kapcsolódó saját átlagos éves kibocsátásának és elnyelésének az ötszörösét.
- (2) Minden tagállam oly módon számolja el a gazdálkodás alatt álló gyepterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést, hogy a 2021–2025-ös időszakra kiszámított kibocsátás és elnyelés értékéből kivonja a gazdálkodás alatt álló gyepterülethez a 2005–2009 közötti bázisidőszakban kapcsolódó saját átlagos éves kibocsátásának és elnyelésének az ötszörösét.
- (3) A 2021–2025-ös időszak során a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyet kötelezettségvállalásainak hatálya alá vonó minden tagállam oly módon számolja el a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyhez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést, hogy az említett időszakra kiszámított kibocsátás és elnyelés értékéből kivonja a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyhez a 2005–2009 közötti bázisidőszakban kapcsolódó saját átlagos éves kibocsátásának és elnyelésének az ötszörösét.”

6. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden tagállam oly módon számolja el a gazdálkodás alatt álló erdőterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést, hogy a 2021–2025-ös időszakra kiszámított kibocsátás és elnyelés értékéből kivonja az erdőkre vonatkozó referenciaszintjének az ötszörösét.”;

b) a (3) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2018. december 31-ig benyújtják a Bizottságnak nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervüket, amelyben javaslatot tesznek az erdőkre vonatkozó referenciaszintre.”;

c) a (7), (8), (9) és (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Amennyiben a szakmai értékelések vagy adott esetben a szakmai ajánlások alapján szükséges, a tagállamok a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2019. december 31-ig közlik a Bizottsággal felülvizsgált javaslatukat az erdőkre vonatkozó referenciaszintet illetően. A Bizottság közzéteszi az erdőkre vonatkozó referenciaszinthez a tagállamok által közölt javaslatot.

(8) A tagállamok által az erdőkre vonatkozó referenciaszintek tekintetében benyújtott javaslat, az e cikk (6) bekezdése szerint elvégzett szakmai értékelés és adott esetben az erdőkre vonatkozó referenciaszintet illetően az e cikk (7) bekezdése szerint benyújtott felülvizsgált javaslat alapján a Bizottság a 16. cikknek megfelelően a IV. mellékletet módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a tagállamok által a 2021–2025-ös időszakra alkalmazandó, erdőkre vonatkozó referenciaszintek meghatározása céljából.

(9) Ha egy tagállam az e cikk (3) bekezdésében vagy adott esetben az e cikk (7) bekezdésében meghatározott időpontig nem nyújtja be az erdőkre vonatkozó referenciaszintjét a Bizottságnak, a Bizottság – az e cikk (6) bekezdése szerinti szakmai értékelés alapján – a 16. cikknek megfelelően a IV. mellékletet módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az adott tagállam által a 2021–2025-ös időszak tekintetében alkalmazandó, erdőkre vonatkozó referenciaszint meghatározása céljából.

(10) A (8) és a (9) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2020. október 31-ig kell elfogadni.”

7. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Szén-dioxid-tároló termékek”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) bekezdése és az V. melléklet annak érdekében történő módosítása céljából, hogy– az UNFCCC feleinek konferenciája vagy a feleknek a Párizsi Megállapodás feleinek találkozójaként szolgáló konferenciája által elfogadott IPCC-iránymutatások alapján – a szén-dioxid-tároló termékek, köztük a faipari termékek szénmegkötő hatással rendelkező új kategóriákkal egészüljenek ki és biztosítva legyen a környezeti integritás.”

8. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

A 2021–2025-ös időszak végén a tagállamok kizárhatják az erdősített területre és a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó elszámolásaikból a természetes bolygatásból eredő azon üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat, amelyek a 2021–2025 közötti időszak bármely évében meghaladják a természetes bolygatás által a 2001–2020 közötti időszakban okozott kibocsátás statisztikailag kiugró értékeket nem tartalmazó átlagos szintjét (a továbbiakban: háttérszint). Ezt a háttérszintet e cikknek és a VI. mellékletnek megfelelően kell kiszámítani.”;

aa) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 2026–2030-ös időszak végén a tagállamok kizárhatják elszámolásaikból a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett területjelentési kategóriákban természetes bolygatásból eredő azon üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat, amelyek a 2026–2030 közötti időszak bármely évében meghaladják a természetes bolygatás által a 2001–2020 közötti időszakban okozott kibocsátás statisztikailag kiugró értékeket nem tartalmazó átlagos szintjét (a továbbiakban: háttérszint). Ezt a háttérszintet e cikknek és a VI. mellékletnek megfelelően kell kiszámítani.”;

b) a (2) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a 2021–2025 közötti időszakban az elszámolásából 2030-ig kizárja a természetes bolygatásnak kitett földterülethez kapcsolódó összes későbbi elnyelést.”;

c) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a tagállam alkalmazza az (1a) bekezdést, akkor:

- a) valamennyi területelszámolási kategória tekintetében tájékoztatja a Bizottságot a háttérstruktúráról, valamint a VI. melléklet szerint felhasznált adatokról és módszertanról; és
- b) a 2026–2030 közötti időszakban az elszámolásából 2030-ig kizárja a természetes bolygatásnak kitett földterülethez kapcsolódó összes későbbi elnyelést.”

9. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Rugalmassági mechanizmusok és irányítás”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

c) „(1) A tagállamok az alábbi rugalmassági mechanizmusokat vehetik igénybe:

a) a 12. cikkben meghatározott általános rugalmassági mechanizmusok; és

b) a 13. és 13b. cikkben meghatározott rugalmassági mechanizmusok a 4. cikk szerinti kötelezettségvállalás teljesítése érdekében.

Finnország az első albekezdés a) és b) pontjában említett rugalmassági mechanizmusokon kívül a 13a. cikk szerinti további kompenzációkat is alkalmazhat.

Az e bekezdésben említett rugalmassági mechanizmusok keretében a 4. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében meghatározott 2030-as célértéknek való megfelelés céljából felhasznált kompenzációs összegeket – azonos mennyiségben – figyelembe kell venni a 2026 és 2030 közötti időszakra szóló, a 4. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott költségvetéshez kapcsolódó esetleges hiány csökkentésének céljára, olyan mértékben, amely e hiány nullára csökkentéséhez szükséges. Ezek az összegek nem vehetők figyelembe további többletként a 2026 és 2030 közötti időszakra szóló, a 4. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott költségvetés tekintetében, amennyiben ezt a költségvetést már kimerítették.”

10. A 12. cikk a következőképpen módosul:

–a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

- (1) Ha a 2021–2025-ös időszakban egy adott tagállamban az összkibocsátás meghaladja az összelnyelést, vagy ha a 2026–2030-as időszakban egy adott tagállam területén az üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések összegének és az adott tagállamra vonatkozóan e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott célértékeknek a különözete pozitív, és az adott tagállam úgy döntött, hogy igénybe veszi a rugalmassági mechanizmust, és az (EU) 2018/842 rendelet szerinti éves kibocsátási jogosultságainak a törlését kérte, akkor a törölt kibocsátási jogosultságok mennyiségét figyelembe kell venni a tagállamnak az e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségvállalása teljesítése szempontjából.
- (2) Amennyiben a 2021–2025-ös időszakban egy adott tagállamban az összelnyelés meghaladja az összkibocsátást, vagy ha a 2026–2030-as időszakban egy adott tagállam területén az üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések összegének és az adott tagállamra vonatkozóan e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott célértékeknek a különözete negatív, akkor az adott tagállam az elnyelések fennmaradó mennyiségét – az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikke alapján figyelembe vett mennyiségek levonását követően – átadhatja egy másik tagállamnak. Az átadott mennyiséget figyelembe kell venni az átvevő tagállam e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségvállalásának teljesítésére vonatkozó értékelés során.
- a) a (3) bekezdést el kell hagyni;
- b) a cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:
- „(5) A tagállamok a (2) bekezdés szerinti átadásokból származó bevételeket felhasználhatják az éghajlatváltozás kezelésére az Unióban vagy harmadik országokban, és minden ilyen intézkedésről tájékoztatják a Bizottságot.

- (6) A (2) bekezdés szerinti átadás történhet az üvegházhatású gázok kibocsátásának mérséklését célzó, az eladó tagállam által végrehajtott és a fogadó tagállam által ellentételezett projektek vagy programok eredményeként, amennyiben elkerülhető a kétszeres elszámolás és biztosított a nyomonkövethetőség.”

11. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

13. cikk

A gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmus

- „(1) Amennyiben a 2021–2025-ös időszakban egy tagállamban a 2. cikk (1) bekezdésében említett területelszámolási kategóriák esetében az összkibocsátás meghaladja az [e rendeletnek megfelelően elszámolt] összelnyelést, a 4. cikk (1) bekezdésének való megfelelés céljából a tagállam igénybe veheti az e cikkben meghatározott gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmust.
- (2) Amennyiben a 2021–2025-ös időszakban a 8. cikk (1) bekezdésében említett számítás eredménye pozitív szám, az érintett tagállam a számításból kapott kibocsátásokat illetően kompenzációra jogosult, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
- a) a tagállam az (EU) 2018/1999 rendelet 15. cikkével összhangban benyújtott stratégiájában meghatározott olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák az erdei nyelők és tározók kapacitásának megőrzését vagy adott esetben növelését; és
 - b) az Unión belüli összkibocsátás a 2021–2025-ös időszakban nem haladja meg az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett területelszámolási kategóriák összelnyelését.

Annak értékelése során, hogy az első albekezdés b) pontjában említettek szerint az összkibocsátás meghaladja-e az összelnyelést az Unión belül, a Bizottság biztosítja a tagállamok általi kétszeres elszámolás elkerülését, különösen az e rendelet 12. cikkében és az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében vagy 9. cikkének (2) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusok gyakorlása során.

- (3) A (2) bekezdésben említett kompenzáció csak az adott tagállam erdőkre vonatkozó referenciaszintjéhez képest kibocsátásként elszámolt elnyelésekre vonatkozhat és nem haladhatja meg az érintett tagállam számára a VII. mellékletben a 2021–2025-ös időszakra megállapított maximális kompenzáció összegének 50 %-át.
- (4) A tagállamok bizonyítékot nyújtanak be a Bizottságnak a természetes bolygatásnak a VI. melléklet szerint kiszámított hatásáról annak érdekében, hogy jogosultak legyenek az erdőkre vonatkozó referenciaszintjükhez képest kibocsátásként elszámolt fennmaradó elnyelések kompenzációjára, a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan a VII. mellékletben meghatározott, más tagállamok által fel nem használt kompenzáció teljes összegéig. Amennyiben a kompenzáció iránti igény meghaladja a rendelkezésre álló fel nem használt kompenzáció összegét, a kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között.
12. A szöveg a következő 13a. cikkel egészül ki:

„13a. cikk

További kompenzációk

- (1) Finnország esetében a 2021–2025-ös időszakban a gazdálkodás alatt álló erdőterület, kiirtott erdőterület, gazdálkodás alatt álló szántóterület és gazdálkodás alatt álló gyepterület területelszámolási kategóriában további 5 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő elszámolt kibocsátás kompenzációja lehetséges, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
- a) Finnország az (EU) 2018/1999 rendelet 15. cikkével összhangban benyújtott stratégiájában meghatározott olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák az erdei nyelők és tározók kapacitásának megőrzését vagy adott esetben növelését;
- b) az Unión belüli összkibocsátás a 2021–2025-ös időszakban nem haladja meg az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett területelszámolási kategóriák összelnyelését.

Annak értékelése során, hogy az első albekezdés b) pontjában említettek szerint az összkibocsátás meghaladja-e az összelnyelést az Unión belül, a Bizottság biztosítja a tagállamok általi kétszeres elszámolás elkerülését, különösen az e rendelet 12. és 13. cikkében és az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében vagy 9. cikkének (2) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusok gyakorlása során.

- (2) A további kompenzációk a következőkre korlátozódnak:
- a) a Finnország számára a 2021–2025-ös időszakban a 13. cikk alapján rendelkezésre álló, gazdálkodás alatt álló erdőterületekre vonatkozó rugalmassági mechanizmust meghaladó összeg;
 - b) az erdőterületről bármely más földhasználati kategóriára legkésőbb 2017. december 31-ig történt múltbeli váltásból eredő kibocsátás;
 - c) a 4. cikknek való megfelelés.
- (3) A további kompenzáció nem képezheti az e rendelet 12. cikke vagy az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikke szerinti átadás tárgyát.
- (4) Az (1) bekezdésben említett 5 millió tonna CO₂-egyenértékből fel nem használt további kompenzációt törölni kell.
- (5) A központi tisztviselő e cikk (2) bekezdésének a) pontját, valamint (3) és (4) bekezdését az (EU) 2018/1999 rendelet 40. cikke alapján létrehozott uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékben hajtja végre.”
13. A szöveg a következő 13b. cikkel egészül ki:

„13b. cikk

A 2026–2030-as időszakban alkalmazandó földhasználati rugalmassági mechanizmus

- (1) A 4. cikk (2) bekezdésében említett uniós célérték teljesítésének függvényében legfeljebb 178 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő mennyiség erejéig földhasználati rugalmassági mechanizmust kell létrehozni az (EU) 2018/1999 rendelet 40. cikke alapján létrehozott uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékben. A szóban forgó rugalmassági mechanizmusnak a 12 cikkben előírt rugalmassági mechanizmusokon felül kell rendelkezésre állnia.

- (2) Amennyiben a 2026–2030-as időszakban egy adott tagállam területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések összegének és az adott tagállamra vonatkozóan vagy a 4. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, vagy a 4. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott vonatkozó célértékeknek az e rendeletnek megfelelően elszámolt és bejelentett különbözete pozitív, az adott tagállam igénybe veheti az e cikkben foglalt rugalmassági mechanizmust annak érdekében, hogy teljesítse a 4. cikk (2) bekezdése szerint rögzített célértékét.
- (3) Ha a 2026–2030-as időszakban a (2) bekezdésben említett számítás eredménye pozitív szám, az érintett tagállam a nettó kibocsátásokat, és/vagy az adott tagállamra vonatkozóan vagy a 4. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, vagy a 4. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott célértékekhez képest kibocsátásként elszámolt nettó elnyeléseket illetően kompenzációra jogosult, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
- a) a tagállam az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerint benyújtott aktualizált integrált nemzeti energia- és klímatervében meghatározott olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák valamennyi szárazföldi nyelő és tározó megőrzését vagy adott esetben bővítését, valamint a földterület természetes bolygatás általi veszélyeztetettségének csökkentését;
 - b) a tagállam kimerítette az e rendelet 12. cikkének (1) bekezdése szerint rendelkezésre álló rugalmassági mechanizmust;
 - c) az Unió területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés éves összegének és az uniós célértéknek, azaz a 310 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő nettó elnyelésnek a különbözete 2030-ban negatív az Unióban.

Annak értékelésekor, hogy az Unión belül teljesül-e az első albekezdés c) pontjában említett feltétel, a Bizottság figyelembe veszi a 4. cikk (1) bekezdése szerinti tagállami kötelezettségvállalásokhoz képesti, a 2021–2025-ös időszakból származó többlet 40 %-át, feltéve hogy egy vagy több tagállam e cikk (5) bekezdésével összhangban bizonyítékot nyújt be a Bizottságnak a természetes bolygatás hatására vonatkozóan. Az értékelés során a Bizottság azt is biztosítja, hogy a tagállamok elkerüljék a kétszeres elszámolást, különösen az e rendelet 12. cikkében és az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusok gyakorlása során.

- (4) Az e cikk (3) bekezdésében említett kompenzáció összege nem haladhatja meg az érintett tagállam számára a VII. mellékletben a 2026–2030-as időszakra megállapított maximális kompenzáció összegének 50 %-át.
- (5) Az e rendelet 10. cikkének (1a) bekezdését nem alkalmazó tagállamok bizonyítékot nyújtanak be a Bizottságnak a természetes bolygatásnak a VI. melléklet szerint kiszámított hatásáról annak érdekében, hogy jogosultak legyenek a nettó kibocsátások, és/vagy a szóban forgó tagállamokra vonatkozóan vagy a 4. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, vagy a 4. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott célértékekhez képest kibocsátásként elszámolt nettó elnyelések kompenzációjára, mégpedig a 2026–2030-as időszakra vonatkozóan a VII. mellékletben meghatározott, más tagállamok által fel nem használt kompenzáció teljes összegének erejéig. Amennyiben a kompenzáció iránti igény meghaladja a rendelkezésre álló fel nem használt kompenzáció összegét, a kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között.
- (6) A tagállamok – a 13. cikk (4) bekezdésére és e cikk (5) bekezdésére is figyelemmel – jogosultak a nettó kibocsátások, és/vagy a szóban forgó tagállamokra vonatkozóan vagy a 4. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, vagy a 4. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott célértékekhez képest kibocsátásként elszámolt nettó elnyelések kompenzációjára a 2021–2030-as időszakra vonatkozóan a VII. mellékletben meghatározott, más tagállamok által fel nem használt kompenzáció teljes összegének erejéig, feltéve hogy az érintett tagállamok:

- a) kimerítették az e rendelet 12. cikkének (1) bekezdése, valamint az e cikk (3) és (5) bekezdése szerint rendelkezésre álló rugalmassági mechanizmusokat; és:
- b) bizonyítékot nyújtottak be a Bizottságnak a következőkre vonatkozóan:
 - i. vagy az éghajlatváltozásnak a többletkibocsátásokhoz vezető vagy a nyelők csökkenését eredményező hatása, melyek felett nem rendelkeznek befolyással; vagy
 - ii. az a többletkibocsátásokhoz vezető hatás, amelyet az okoz, hogy a gazdálkodás alatt álló földterületükön az uniós átlaghoz képest rendkívül magas a szerves talajok aránya, feltéve hogy ezek a hatások olyan területgazdálkodási gyakorlatoknak tulajdoníthatók, amelyeket az 529/2013/EU határozat hatálybalépése előtt alkalmaztak.

Az első albekezdésben említett kompenzáció összege az Unió egészére nézve nem haladhatja meg az 50 millió tonna CO₂-egyenértéket. Amennyiben a kompenzáció iránti igény meghaladja a rendelkezésre álló kompenzáció maximális összegét, a kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között.

Az első albekezdés b) pontjának i. alpontjában említett bizonyítéknak magában kell foglalnia az érintett földterületre vonatkozóan a nettó kibocsátásra vagy nettó elnyelésre gyakorolt hatások millió tonna CO₂-egyenértékben kifejezett mennyiségi értékelését, és annak összehasonlítható és megbízható mennyiségi mutatókon, pontos földrajzi adatokon és a rendelkezésre álló legjobb tudományos bizonyítékokon kell alapulnia. A bizonyítéknak továbbá a legalább a 2001–2025-ös időszakra kiterjedően megfigyelt fejleményeken, valamint a 2026–2030-as időszakra vonatkozó, tudományos felülvizsgálat tárgyát képező előrejelzéseken és megfigyeléseken kell alapulnia. A bizonyítéknak tükröznie kell a LULUCF-ágazat szempontjából releváns éghajlati jellemzőknek – mint például a szárazságnak, az átlaghőmérsékleteknek, az átlagos csapadéknak, a fagyos napoknak, valamint a meteorológiai vagy a talajnedvességet érintő aszályok időtartamának – a közép-, illetve hosszú távú alakulását. A szóban forgó fejlemények köréből ki kell zárni az olyan átmeneti jellegű eseményeket, amelyek a 10. cikk értelmében vett természetes bolygatásnak tekinthetők.

Az első albekezdés b) pontjának ii. alpontjában említett bizonyítéknak tartalmaznia kell annak igazolását, hogy az érintett tagállamban a gazdálkodás alatt álló földterületen található szerves talajok aránya meghaladja a 2030-as uniós átlagot. A bizonyítékok között szerepelnie kell a gazdálkodás alatt álló szerves talajokra gyakorolt örökölt hatásoknak betudható, millió tonna CO₂-egyenértékben kifejezett, bejelentett kibocsátások mennyiségi elemzésének, amelynek a 2026–2030-as időszakra vonatkozó felülvizsgált megfigyeléseken, összehasonlítható és megbízható pontos földrajzi adatokon és a rendelkezésre álló legjobb tudományos bizonyítékokon kell alapulnia, különösen az érintett tagállam hasonló helyszíneire vonatkozóan. A kompenzálendő bejelentett kibocsátásokból ki kell zárni az olyan átmeneti jellegű eseményeket, amelyek a 10. cikk értelmében vett természetes bolygatásnak tekinthetők. A bizonyítékokhoz mellékelni kell azoknak a jelenleg végrehajtott szakpolitikai intézkedéseknek a leírását is, amelyek minimálisra csökkentik az örökölt hatásoknak a gazdálkodás alatt álló szerves talajokra gyakorolt negatív hatásait.”

14. *törölve*

15. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e rendeletben meghatározott elszámolási szabályokat alkalmazva a tagállamok a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2027. március 15-ig, a 2026–2030-as időszak tekintetében pedig 2032. március 15-ig megfelelési jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely jelentés a 2021–2025-ös időszak vonatkozásában a 2. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában, a 2026–2030-as időszak vonatkozásában pedig a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában meghatározott területelszámolási kategóriák mindegyikét illetően tartalmazza az összkibocsátások és összelnyelések egyenlegét.

A megfelelési jelentésnek tartalmaznia kell a következők értékelését:

- a) a kompromisszumokkal kapcsolatos szakpolitikák és intézkedések;
- b) az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás közötti szinergiák;
- c) az éghajlatváltozás mérséklése és a biológiai sokféleség közötti szinergiák.

A jelentésnek adott esetben tartalmaznia kell a 11. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok igénybevételére vonatkozó szándékkal és a vonatkozó összegekkel vagy az ilyen rugalmassági mechanizmusok és a kapcsolódó összegek felhasználásával kapcsolatos részleteket is.

b) a cikk a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzéknek az egyes tagállamok által benyújtott adatai – a tagállamok által alkalmazott módszertan megváltozása miatt – adott esetben technikai kiigazításnak vethetők alá. Mindazonáltal az ilyen technikai kiigazítások – ami a 2030-ra vonatkozó uniós célértéknek való megfelelés értékelését illeti – nem befolyásolhatják a nettó elnyelések 310 millió tonnás CO₂-egyenértékét, amely a IIa. melléklet D oszlopában a tagállamokra vonatkozóan 2030-ra (kt CO₂-egyenértékben) meghatározott nettó üvegházhatásúgáz-elnyelési értékek összegének felel meg, sem pedig az említett melléklet C oszlopában szereplő értékeket.

(1b) Azok a tagállamok, amelyek jelzik azon szándékukat, hogy igénybe kívánják venni a 13b. cikk (6) bekezdésében említett rugalmassági mechanizmust, a jelentés e célra szolgáló szakaszaiban ismertetik a 13b. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett hatások enyhítése vagy visszafordítása érdekében hozott intézkedéseket, valamint ezen intézkedések megfigyelt és várható hatásait.”

16. A 15. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság e rendelet 16. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából annak érdekében, hogy meghatározza az (EU) 2018/1999 rendelet 40. cikke alapján létrehozott uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékben a következő műveletek rögzítésére és pontos elvégzésére vonatkozó szabályokat:

- a) a kibocsátás és elnyelés mennyisége minden egyes tagállam területelszámolási és jelentéstételi kategóriájában;
- b) az e rendelet 14. cikkének (1a) bekezdése szerinti technikai kiigazítás elvégzése;
- c) a 12., a 13., a 13a. és a 13b. cikk szerinti rugalmassági mechanizmusok gyakorlása, valamint
- d) a célértékeknek való megfelelés a 13c. cikk szerint.”

17. A szöveg a következő 16a. cikkel egészül ki:

„16a. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot az (EU) 2018/1999 rendelet 44. cikkének (3) bekezdésével létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²³ értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.”

18. A 17. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti első globális értékelést követően hat hónapon belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról, beleértve adott esetben a 11. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok hatásainak értékelését is, valamint arról, hogy e rendelet mennyiben járult hozzá az Unió átfogó, 2030-as üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljának és a Párizsi Megállapodás céljainak a teljesítéséhez, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének és az elnyeléseknek az Unión belüli szükséges mértékű növelése céljából.

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

Az első albekezdésben említett jelentésnek értékelést kell tartalmaznia annak szükségességét és megvalósíthatóságát illetően, hogy ez a rendelet az I. melléklet A. szakaszában felsorolt üvegházhatású gázoknak az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (4) bekezdésével összhangban bejelentett, a tagállamok területén 2031-től kezdődően előforduló, a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában felsorolt bármelyik területelszámolási kategóriába és bármelyik alábbi ágazatba tartozó kibocsátására és elnyelésére is alkalmazásra kerüljön:

- a) emésztőrendszeri fermentáció;
- b) trágyakezelés;
- c) rizstermesztés;
- d) mezőgazdasági talajok;
- e) füves területek előírt felégetése;
- f) mezőgazdasági maradványok tarlóégetése;
- g) meszezés;
- h) karbamid alkalmazása;
- i) egyéb széntartalmú trágyák;
- j) egyéb.

A jelentésben kiemelt hangsúlyt kell helyezni mindenekelőtt annak értékelésére, hogy szükséges és megvalósítható-e annak a célkitűzésnek az elérésére törekedni, hogy a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában felsorolt területelszámolási kategóriákon és a második albekezdésben felsorolt ágazatokon belüli uniós szintű üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések tekintetében 2035-re megvalósuljon a klímasemlegesség. A megvalósíthatóság értékelése során figyelembe kell venni az erdő korszerkezetének hatásait, amennyiben azok az egyes tagállamok területén a nyelők csökkenését vagy többletkibocsátást eredményeznek, beleértve az egy tagállam területének megszállásához kapcsolódó hatásokat, illetve azokat a háborús vagy háború utáni körülményeket, amelyek hatással voltak az adott tagállam területén folytatott erdőgazdálkodásra. Ezen értékelés alapján a jelentésnek ajánlásokat is tartalmaznia kell az Unió és a tagállamok által fogantatosítandó azon intézkedésekre vonatkozóan, amelyek ahhoz szükségesek, hogy 2035-re közösen el lehessen érni ezt a célt.

A jelentést követően a Bizottság szükség esetén jogalkotási javaslatokat terjeszt elő.”

19. Az I. melléklet e rendelet I. mellékletével összhangban módosul.

19a. A II. mellékletben a Spanyolországra, Szlovéniára és Finnországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

Tagállam	Terület (ha)	Záródás (%)	Famagasság (m)
Spanyolország	1,0	20 Az üvegházhatásúgáz-jegyzék 2028-as benyújtásától kezdve: 10	3
Szlovénia	0,25	10	5
Finnország	0,25	10	5

20. Az e rendelet II. mellékletében szereplő szöveg IIa. mellékletként kerül beillesztésre.

2. cikk

Az (EU) 2018/1999 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk az alábbi 63. és 64. ponttal egészül ki:

„63. »földrajzi információs rendszer«: földrajzi hivatkozásokkal ellátott információk rögzítésére, tárolására, elemzésére és kijelzésére alkalmas számítógépes rendszer;

64. »földrajzi térinformatikai kérelem«: olyan elektronikus kérelemminta, amelynek részét képezi egy földrajzi információs rendszeren alapuló informatikai alkalmazás, amely lehetővé teszi a kedvezményezettek számára, hogy bejelentsék a mezőgazdasági üzem azon mezőgazdasági parcelláinak és azon nem mezőgazdasági területeknek a pontos helyét, amelyekre kifizetést igényeltek.”

2. A 4. cikk a) (1) ii. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozó tagállami kötelezettségvállalások és nemzeti célértékek;”.

3. A 38. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság 2025-ben elvégzi a tagállamok által az e rendelet 26. cikkének (4) bekezdése alapján benyújtott nemzeti jegyzékek adatainak átfogó felülvizsgálatát annak érdekében, hogy meghatározza az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti, a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó éves célértékeket és hogy az (EU) 2018/842 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján meghatározza a tagállamok éves kibocsátási jogosultságait.”;

b) a (2) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) és (1a) bekezdésben említett átfogó felülvizsgálatnak a következőkre kell kiterjednie:”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdés szerint elvégzett átfogó felülvizsgálat befejezésekor a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az adott évek tekintetében meghatározza a kibocsátásoknak az egyes tagállamokra vonatkozó, helyesbített jegyzékadatokból adódó, az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikke szempontjából releváns kibocsátási adatokra és az e rendelet V. melléklete 1. részének c) pontjában említett kibocsátási adatokra felosztott teljes összegét, továbbá meghatározza az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikke szempontjából releváns kibocsátások és elnyelések teljes összegét.”

4. Az V. melléklet e rendelet III. mellékletével összhangban módosul.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

I. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/841 rendelet I. mellékletének B. szakasza helyébe a következő szöveg lép:

„B. Az 5. cikk (4) bekezdésében említett széntárolók:

- a) élő biomassza;
- b) avar¹;
- c) száradék¹;
- d) holt szerves anyagok²;
- e) ásványi talajok;
- f) szerves talajok;
- g) faipari termékek az erdősített terület és a gazdálkodás alatt álló erdőterület területelszámolási kategóriák esetében.”

1. Csak erdősített területre és gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozik.

2. Csak kiirtott erdőterületre, gazdálkodás alatt álló szántóterületre, gazdálkodás alatt álló gyepterületre és gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyekre vonatkozik.

II. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/841 rendelet a következő IIa. melléklettel egészül ki:

„IIa. melléklet

Az uniós célérték (D oszlop), az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék 2016-os, 2017-es és 2018-as évre vonatkozó adatainak az átlaga (B oszlop), valamint a tagállamoknak a 4. cikk (2) bekezdése szerinti, 2030-ban elérendő nemzeti célértékei (C oszlop)

A	B	C	D
Tagállam	Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék 2016-os, 2017-es és 2018-as évre vonatkozó, 2020-ban bejelentett adatainak az átlaga (kt CO ₂ -egyenértékben kifejezve)	2030. évi tagállami célértékek (kt CO ₂ -egyenértékben kifejezve)	A 2030-ra vonatkozó nettó üvegházhatásúgáz-elnyelések 2020-ban bejelentett értéke (kt CO ₂ -egyenértékben kifejezve) (B + C oszlop)
Belgium	-1032	-320	-1352
Bulgária	-8554	-1163	-9718
Cseh Köztársaság	-401	-827	-1228
Dánia	5779	-441	5338
Németország	-27 089	-3751	-30 840
Észtország	-2112	-434	-2545
Írország	4354	-626	3728
Görögország	-3219	-1154	-4373
Spanyolország	-38 326	-5309	-43 635
Franciaország	-27 353	-6693	-34 046
Horvátország	-4933	-593	-5527
Olaszország	-32 599	-3158	-35 758
Ciprus	-289	-63	-352
Lettország	-6	-639	-644
Litvánia	-3972	-661	-4633
Luxemburg	-376	-27	-403
Magyarország	-4791	-934	-5724
Málta	4	-2	2
Hollandia	4958	-435	4523
Ausztria	-4771	-879	-5650
Lengyelország	-34 820	-3278	-38 098
Portugália	-390	-968	-1358
Románia	-23 285	-2380	-25 665
Szlovénia	67	-212	-146
Szlovákia	-6317	-504	-6821
Finnország	-14 865	-2889	-17 754
Svédország	-43 366	-3955	-47 321
EU-27/Unió	-267 704	-42 296	-310 000

III. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/1999 rendelet V. melléklete 3. részének helyébe a következő szöveg lép:

„A LULUCF-ágazaton belüli nyomon követés és jelentéstétel céljára a tagállamok a földhasználat változására vonatkozó [...] pontos földrajzi adatokat fognak felhasználni az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásban foglaltak szerint. A tagállamok számára javasolt feltérképezni olyan szinergiákat és lehetőségeket, amelyekkel a jelentéstételt össze lehetne hangolni a más érintett szakpolitikai területekre vonatkozó jelentéstétellel. A tagállamok számára javasolt, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzékeiket olyan elektronikus adatbázisok és földrajzi információs rendszerek alapján működtessék, mint például:

- a) az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (4) bekezdésében meghatározott jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületet magában foglaló földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer;
- b) az alábbi kategóriák közül egy vagy több alá tartozó területként meghatározott, védelem alatt álló földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:
 - Az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földterületek;
 - A 92/43/EGK tanácsi irányelv²⁴ 4. cikkében meghatározott közösségi jelentőségű természeti területek és különleges természetmegőrzési területek, valamint az ezeken kívüli földterületi egységek, amelyekre a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében az említett irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti védelmi és megőrzési intézkedések vonatkoznak;
 - A 92/43/EGK irányelv IV. mellékletében felsorolt fajok párzási és pihenőhelyei, amelyekre az említett irányelv 12. cikke szerinti védelmi intézkedések vonatkoznak;

²⁴ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

- A 92/43/EGK irányelv I. mellékletében felsorolt természetes élőhelyek és a 92/43/EGK irányelv II. mellékletében felsorolt fajok olyan élőhelyei, amelyek a közösségi jelentőségű természeti területeken vagy különleges természetmegőrzési területeken kívül találhatóak és hozzájárulnak ahhoz, hogy ezek az élőhelyek és fajok az említett irányelv 2. cikke értelmében kedvező védeltségi állapotot érjenek el, vagy amelyek a 2004/35/EK irányelv²⁵ értelmében megelőző és felszámolási intézkedések tárgyát képezhetik;
- A 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁶ 4. cikke alapján besorolt különleges madárvédelmi területek és az ezeken kívüli olyan földterületi egységek, amelyekre a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében a 2009/147/EK irányelv 4. cikke és a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése értelmében védelmi és megőrzési intézkedések vonatkoznak;
- Azon földterületi egységek, amelyekre a 2009/147/EK irányelv 12. cikke alapján a nem biztonságos státuszuként bejelentett madarak megőrzésére irányuló intézkedések vonatkoznak annak érdekében, hogy teljesüljön az említett irányelv 4. cikke (4) bekezdésének második mondatában foglalt, az élőhelyek szennyezésének vagy elpusztításának elkerülésére irányuló törekvés követelménye, vagy az említett irányelv 3. cikkében foglalt, a madárfajok élőhelyei megfelelő sokféleségének és nagyságának megőrzésére és fenntartására vonatkozó követelmény;
- Bármely egyéb élőhely, amelyet a tagállam a 92/42/EGK és a 2009/147/EK irányelvben meghatározottakkal egyenértékű célokra jelöl ki;

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről, HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

- A 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ 4. cikkének iii. alpontjában említett felszíni víztestek ökológiai állapota romlásának megakadályozásához és védelméhez szükséges intézkedések hatálya alá tartozó földterületi egységek;
 - A 2007/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁸ szerinti árvíz-kockázat-kezeléssel összefüggésben a tagállamok által védett természetes árterületek vagy árvíz-visszatartásra szolgáló területek;
- c) az alábbi kategóriák közül egy vagy több alá tartozó területként meghatározott, helyreállítás tárgyát képező földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:
- A fenti b) pontban leírt közösségi jelentőségű természeti területek, különleges természetmegőrzési területek és különleges madárvédelmi területek, valamint az ezeken kívüli olyan földterületi egységek, amelyeket a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében helyreállítási vagy kompenzációs intézkedésekre szorulóként azonosítottak;
 - A 2009/147/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett vagy annak I. mellékletében felsorolt vadon élő madárfajok élőhelyei, amelyek a különleges madárvédelmi területeken kívül találhatóak, és amelyeket a 2009/147/EK irányelv alkalmazásában helyreállítási intézkedésekre szorulóként azonosítottak;

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/60/EK irányelve (2007. október 23.) az árvíz-kockázatok értékeléséről és kezeléséről (HL L 288., 2007.11.6., 27. o.).

- A 92/43/EGK irányelv I. mellékletében felsorolt természetes élőhelyek és a 92/43/EGK irányelv II. mellékletében felsorolt fajok olyan élőhelyei, amelyek kívül esnek a közösségi jelentőségű természeti területeken vagy különleges természetmegőrzési területeken, és amelyeket a 92/43/EGK irányelv szerinti kedvező védettségi állapot elérése érdekében helyreállítási intézkedésekre szorulóként azonosítottak és/vagy amelyeket a 2004/35/EK irányelv 6. cikkének alkalmazásában felszámolási intézkedésekre szorulóként azonosítottak;
 - A valamely tagállamban alkalmazandó természet-helyreállítási terv szerint helyreállításra szorulóként azonosított területek;
 - A 2000/60/EK irányelv 4. cikkének iii. alpontjában említett felszíni víztestek jó ökológiai állapotának helyreállításához vagy az ilyen víztestek kiváló ökológiai állapotának helyreállításához szükséges intézkedések, amennyiben jogszabály írja elő;
 - A 2000/60/EK irányelv VI. melléklete B. részének vii. pontjában említett, a vizes területek helyreállítását és rekreációját célzó intézkedések hatálya alá tartozó földterületi egységek;
 - Az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁹ összhangban a jó ökoszisztéma-állapot elérése érdekében ökoszisztéma-helyreállításra szoruló területek;
- d) a nagy éghajlati kockázatot jelentő földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:
- Az (EU) 2018/841 rendelet 13b. cikkének (5) bekezdése értelmében a természetes bolygatás után kompenzációban részesülő területek

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

- A 2007/60/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett területek
- A tagállamok nemzeti alkalmazkodási stratégiájában meghatározott, magas természeti és ember okozta kockázatokkal rendelkező területek, amelyekre az éghajlattal kapcsolatos katasztrófakockázat-csökkentési intézkedések vonatkoznak.

Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzéknek adott esetben lehetővé kell tennie az adatok cseréjét és integrálását az elektronikus adatbázisok és a földrajzi információs rendszerek között.

A tagállamok a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatások szerinti 1. szintű („Tier 1”) módszertant is alkalmazhatnak, kivéve az olyan széntárolók esetében, amelyekhez a kibocsátások vagy eltávolítások legalább 25 %-a kapcsolódik egy olyan forrás- vagy nyelőkategórián belül, amely a tagállam nemzeti nyilvántartási rendszerében kiemelt helyet foglal el, mivel az arra vonatkozó becslés jelentős hatással van egy ország teljes ÜHG-nyilvántartására a kibocsátások és az eltávolítások abszolút értékben kifejezett szintje, a kibocsátások és az eltávolítások tendenciája vagy a kibocsátásoknak és az eltávolításoknak az egyes földhasználati kategóriákon belüli bizonytalansága szempontjából, mely esetben az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatások szerinti, legalább 2. szintű („Tier 2”) módszertant kell alkalmazni.

Az üvegházhatásúgáz-jegyzék 2028-as benyújtásától kezdve a tagállamoknak az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatások szerinti, legalább 2. szintű („Tier 2”) módszertant kell alkalmazniuk, és javasolt lesz számukra az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatások szerinti 3. szintű („Tier 3”) módszertan alkalmazása.”